

- ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția de Contencios
Administrativ și Fiscal

20

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din 22 2007

Completul compus din :

PREȘEDINTE - - judecător
- - președinte secție
- - judecător

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV împotriva sentinței civile nr. noiembrie pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din martie, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de martie

CURTEA :

Asupra recursului de față;

Constată că, prin sentința civilă nr. a Tribunalului Brașov, s-a respins excepția nulității absolute a actului constatator nr. al Direcției Regionale Vamale Brașov, invocată de reclamanta și s-a admis acțiunea formulată de reclamanta Italia – Sucursala Brașov în contradictoriu cu intimatele D.G.F.P.

Braşov și Direcția Regională Vamală Braşov, cu consecința anulării deciziei nr. _____ întocmită de DGFP Braşov, a actului constatator nr. _____ și a dispoziției nr. _____ din aceeași dată, întocmite de Direcția Regională Vamală Braşov: a fost obligată D.R.V. Braşov să calculeze obligațiile vamale ale reclamantei la valoarea reziduală a bunului.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele :

În baza contractului de leasing nr. _____, reclamanta Italia – Sucursala Braşov a importat din Austria, autoturismul marca _____, conform DVD nr. I – _____

Data limită pentru închiderea operațiunii de admitere temporară s-a stabilit a fi 11 aprilie 2006.

Condiția încheierii importului temporar este dată de obligația utilizatorului, în speță reclamanta, de a preda Biroului Vamal factura externă privind valoarea reziduală a bunului. Reclamanta nu a putut să-și îndeplinească această obligație din vina furnizorului extern, care nu a trimis la timp factura.

Despre această situație, reclamanta a încunoștințat biroul vamal la data de 10.04.2006, solicitând prelungirea termenului de valabilitate a aditerii temporare, cu 30 de zile.

Fără să aibă nici o culpă, reclamanta a primit factura externă cu valoarea reziduală a bunului la data de 17 iunie 2006. Cu toate acestea, pe motiv că s-a depășit termenul acordat pentru închiderea operațiunii de admitere temporară, s-a întocmit actul constatator nr. _____, prin care s-au calculat obligații vamale raportate la valoarea de intrare în țară a autoturismului, în baza art. 95 alin. 2 din Codul vamal, raportat la art. 155 din Regulamentul pentru aplicarea Codului vamal, aprobat prin HG nr. 1114/2001.

Ca formă, actul constatator este întocmit conform normelor legale în materie, astfel că excepția nulității absolute a acestuia, invocată de reclamantă, a fost respinsă.

Actul în cauză însă, este neîntemeiat, întrucât în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 27 alin. 3 din OG nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing.

Potrivit dispozițiilor respective, în cazul în care utilizatorul, din vina societății de leasing, nu și-a exercitat dreptul de opțiune prevăzut în contract, privind prelungirea contractului de leasing sau achiziția bunului, iar bunul nu a fost restituit (cazul în speță) utilizatorul este obligat să plătească taxele vamale la valoarea reziduală a bunului, care nu poate fi mai mică de 20 % din valoarea de intrare a bunului.

A rezultat că, în nici un caz, reclamanta, beneficiară a autoturismului achiziționat în leasing, nu poate fi obligată să plătească taxele vamale raportate la valoarea de intrare în țară a autoturismului.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Braşov și Direcția Regională Vamală Braşov.

criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, conform prevederilor art. 304 pct. 9 și art. 304/1 Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs DGFP Brașov arată că: reclamanta a introdus în țară un autoturism în baza contractului de leasing nr. încheiat cu

autoturism plasat sub regim vamal suspensiv de admitere temporară conform DVD nr. , care avea termen de închidere a operațiunii temporare la data de 11.04.2006; reclamanta nu a depus documentația de închidere a operațiunii vamale, la termen și nu a solicitat nici prelungirea termenului, fapt pentru care legal organele vamale au încheiat în 27.04.21006 actul constatat cu nr.

Se arată că în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 95 din Codul vamal al României. S-a procedat conform art. 159 alin. 2 Cod vamal. Reclamanta a depășit termenul înscris în DVD, respectiv 11.04.2006, faptul că a primit factura externă în 17.04.2006 nu are relevanță față de lipsa unei cereri exprese și justificate la autoritatea vamală pentru prelungirea termenului. Taxele vamale s-au determinat potrivit elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale, respectiv 12.04.2003 conform dispozițiilor art. 155 alin. 2 din HG nr. 1114/2001. Organele vamale au procedat în mod legal la încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv ulterior datei de 11.04.2006, dată până la care titularul regimului vamal avea termenul și dreptul de a opta asupra modului de închidere. Modificarea contractului de leasing nu a fost adusă la cunoștința autorității vamale și nici nu s-a solicitat printr-o cerere expresă prelungirea termenului de închidere a regimului vamal suspensiv până la data de 11.04.2006.

Referitor la dobânzile de întârziere se arată că, acestea au fost calculate conform prevederilor art. 107 lit. d, art. 114 și art. 115 din OG nr. 92/2003, republicată.

Direcția Regională Vamală, prin recursul său, arată că reclamanta ca beneficiară al unui regim vamal suspensiv nu și-a îndeplinit obligația prevăzută de lege de a sesiza autoritatea vamală asupra oricăror modificări de natură a aduce atingere derulării în bune condiții a regimului vamal acordat; avea obligația de a informa Biroul Vamal Brașov că nu a primit factura înainte de data stabilită pentru definitivarea operațiunii de import, respectiv data de 11.04.2004 în cadrul unui termen rezonabil și nu înainte cu o zi de finalizarea regimului vamal, respectiv 10.04.2006. Pe fondul cauzei consideră că a procedat corect calculând taxele conform elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale nr. S-a aplicat art. 92 din Legea nr. 141/1997. Prelungirea termenului acordat pentru finalizarea operațiunii se putea da doar în baza unei cereri exprese și justificate adresate biroului vamal conform art. 92 alin. 3 din Legea nr. 141/1997.

Analizând actele și lucrările dosarelor, sentința atacată raportat la motivele de recurs invocate se constată că ambele recursuri sunt nefondate.

Situația de fapt a fost corect reținută de prima instanță. Recurentele prezintă cu o mică inadvertență aceeași stare de fapt confirmată de altfel de toate probele administrate în dosar.

Reclamanta a importat în baza contractului de leasing nr. un autoturism marca . În data de 12 aprilie 2003 s-a emis o autorizație de admitere temporară a autoturismului, obiect al contractului de leasing încheiat de

(DVD nr. 1 - ; autorizație . Data limită de închidere a operațiunii a fost stabilită la 11 aprilie 2006. S.C. a înregistrat cererea de închidere a operațiunii însoțită de documentele necesare (inclusiv factura cu valoarea reziduală a bunului) în 26.04.2006. Totodată, s-a formulat o cerere de prelungire a autorizației de admitere temporară cu încă o lună, conform actului adițional la contractul de leasing încheiat. S-a arătat că întârzierea s-a datorat trimiterii facturii externe doar în 17.04.2006. Utilizatorul - societatea reclamantă - a achitat suma restantă în 27.03.2006, conform declarației de plată externă, deci și-a îndeplinit în termen obligația.

Ambele recurente și-au întemeiat recursurile exclusiv pe dispozițiile Codului vamal (acestea au fost corect aplicate de organul de control), fără a observa și dispozițiile speciale aplicabile operațiunilor de leasing.

Prima instanță și-a întemeiat soluția pe prevederile O.G. nr. 51/1997 republicată. Nici una dintre părți nu a combătut prin criticile formulate în recurs modul de aplicare și interpretare a acestor dispoziții legale.

Codul vamal este legea generală în materia taxelor vamale, OG nr. 51/1997 republicată reglementează situația specială a operațiunilor de leasing.

În art. 27 din OG nr. 51/1997 se arată care este regimul vamal al bunurilor introduse de către utilizator în baza unor contracte de leasing încheiate cu persoane juridice străine. La alin. 3 și 4 se reglementează taxele vamale ce se impun a fi plătite de utilizator.

Trebuie delimitat domeniul de aplicare a unor dispoziții. Norma specială (în speță OG 51/1997) derogă de la norma generală (Codul vamal) conform principiului „specialia generalibus derogant”. Norma generală reprezintă regula, iar norma specială constituie excepția.

În concluzie, dispozițiile Codului vamal se aplică în speță doar în măsura în care nu există prevedere în legea specială privind operațiunile de leasing.

Din probele de la dosar rezultă că reclamanta a achitat valoarea reziduală în 27.03.2006, anterior termenului stabilit pentru încheierea regimului vamal de admitere temporară (11.04.2006), finanțatorul a întârziat cu trimiterea facturii. Fără această factură nu era posibilă depunerea documentației în vederea finalizării operațiunilor vamale.

nr. 1
prelu
prelu
lângă
cerer
10.0.
ante
titulu
vam
(dov

doc
doc
apr

de
trir
nr.

au
stc
în
ap
pr

de
a
3
n

r
c

Ambele recurente au invocat prevederile art. 92 alin. 3 din Legea nr. 141/1997, arătând – DGFP Braşov – că, reclamanta nu a solicitat prelungirea termenului acordat, iar Direcția Vamală Braşov că, cererea de prelungire nu s-a depus în timp util ci doar cu o zi înainte. De observat (pe lângă inadvertențele din cele două cereri de recurs – se susține fie că nu există cerere de prelungire a termenului, fie că aceasta a fost depusă doar în 10.04.2006, cu o zi înainte de expirarea termenului), că potrivit articolului anterior menționat, pentru a beneficia de prelungirea termenului acordat, titularul de operațiune trebuie să depună o cerere expresă și justificată la biroul vamal, ori numai după primirea facturii externe reclamanta putea justifica (dovedi) întârzierea.

Reclamanta a depus o cerere de prelungirea termenului, însoțită de documentele justificative – act adițional la contractul de leasing, copii după documentul de plată a valorii reziduale, factură externă), dar aceasta nu i-a fost aprobată.

Analizând înscrisurile depuse, instanța a constatat că întârzierea depunerii documentelor la biroul vamal este justificată. Factura externă a fost trimisă la 17.04.2006. În speță sunt aplicabile prevederile art. 27 alin. 3 din OG nr. 51/1997.

În ceea ce privește dobânzile de întârziere se constată că acestea au fost calculate conform OG nr. 92/2003 republicată, deși taxele vamale s-au stabilit potrivit legii în vigoare la data înregistrării declarației vamale, deci cu încălcarea principiului neretroactivității legii. La data de 12.04.2003 erau aplicabile prevederile art. 61 alin. 3 din Codul vamal. Acestea au fost abrogate prin Legea nr. 174/17.05.2004, deci ulterior datei la care ne raportăm.

Față de considerentele arătate se constată că nici unul din motivele de recurs invocate de pârâte nu este întemeiat și, în consecință, Curtea, în baza art. 312 alin. 1 din Codul de procedură civilă raportat la art. 304 pct. 9 și art. 304/1 Cod procedură civilă, urmează să respingă recursurile declarate și să mențină sentința atacată cu completarea motivării din prezenta decizie.

Văzând și prevederile art. 274 Cod procedură civilă (intimata reclamantă a depus la dosar chitanță și factură privind achitarea onorariului de avocat).

**Pentru aceste motive,
În numele LEGII,
DECIDE :**

Respinge recursurile declarate de recurentele pârâte DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV împotriva sentinței civile nr.

pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

*Obligă recurentele să plătească intimatei reclamante
– Sucursala Brașov suma de reprezentând cheltuieli de
judecată.*

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 20 martie 2007.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

Grefier,